

את כל המלאכה והנה עשו אותה כאשר צוה ה' כן עשו, יש לומר על דרך ששמעתי מעשה בכ"ק מרן אדמו"ר הבית ישראל זצוק"ל שבהיותו באיזה שמחה בקשו ממנו לטעום ממאכל שהי' על השלחן כדי שיהיו שיריים ואמר בפ"ק שכיון שהסתכל על המאכל הרי הוא שיריים, הרי לנו כי הצדיק יכול להמשיך קדושה בראייתו, וכן הי' כאן דאם אמנם בני ישראל עשו את כל העבודה מכל מקום השלמת הקדושה לא היתה אלא בראיית משה רבינו ע"ה את המלאכה, והקרא תני והדר מפרש, דבני ישראל עשו את העבודה ככל אשר צוה ה' את משה אמנם זה נתחדש על ידי שוירא משה את כל המלאכה, ואז, והנה עשו אותה כאשר צוה ה' כן עשו, וזה דקדוק לשון והנה על דרך שכתב הרשב"ם בפרשת תולדות בפסוק והנה תומים בבטנה שלשון הנה נופל על דבר חידוש יעו"ש והיינו וירא משה גו' והנה עשו אותה וגו' שעל ידי ראיית משרע"ה נתחדש דבר, שעל ידי ראייתו נעשתה המלאכה כאשר צוה ה' (שוב אחר זמן מצאתי שנתכוונתי בעיקר הדברים לדברי התפארת שלמה כאן, עלץ לבי בה').

וְאֵל יכול משה לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן, ברש"י ולא יכול משה לבוא כו' וכתוב אחד אומר ובבא משה אל אהל מועד בא הכתוב השלישי והכריע ביניהם כי שכן עליו הענן אמור מעתה כל זמן שהי' עליו הענן לא הי' יכול לבוא נסתלק הענן נכנס ומדבר עמו,

הקשה באמרי אמת (שנת תרפ"ט ד"ה ולא יכול) דהלא לא נסתלק הענן עד לשנה השני' בחודש אייר ומשה נכנס לפני זה, יעו"ש מה שתירץ, ויתכן לי לומר על פי שאיתא בזוהר דף רל"ה ע"א ולא יכל משה לבא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן וגו', מאי טעמא, בגין דהות איהי מתתקנא כהאי אתתא דאתתקנת ואקשטת לגבי בעלה ובההיא שעתא דאיהי קא מתקשטת לא אתחזי לבעלה לאעלא לגבה ועל דא ולא יכל משה לבא וכו', והנה איתא בעבודת ישראל (בלקוטים לתהלים קפ"י מ"ב) על מה דאיתא בזוהר בהעלותך (קנ"ב ע"ב) דב' שבועות קודם חג השבועות ינעלון תרעי, דקשה הלא אדרבה כל אשר יקרב הזמן לקדושת החג הי' מהראוי שיפתחו השערים למיחמי למטרוניתא, ותירץ עפ"י הזוהר הנ"ל שכאשר הכלה העליונה מתקשטת אין רשות לאדם להכנס, וכתב עוד שם כי מבשרי אחזה שלפני קטן אין בושה לעשות שום דבר ולכן כאשר הצדיק מקטין עצמו פתוחים לפניו השערים גם באותם הב' שבועות, יעו"ש דפח"ח, ועל פי זה נאמר שאף שכל זמן שהי' הענן על המשכן לא הי' יכול משה לבוא אל אהל מועד הי' יכול מכל מקום כיון שהקטין עצמו הי' יכול להכנס שם תמיד, וזה הסמיכות דויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאהל מועד לכאן, דויקרא כתיב באל"ף זעירא היינו שכיון שמשה רבינו ע"ה הזעיר והקטין עצמו לכן נקרא להכנס לאהל מועד גם בשעה אשר שכן עליו הענן.